

udmærket besøgt. Den 27de Februar holdtes en selskabelig Sammenkomst, hvor Redaktør Laursen og Sagfører Christensen talte.

I Aalborg har Kredsafdelingen holdt Fællesmøde 26de Januar. Medlemstallet er 48. Ogsaa der har man særlig sluttet sig om en praktisk Opgave, nemlig at oplære to ganske unge Tjenestepiger i private Hjem, og man besluttede paa sidste Fællesmøde at oprette et Engageringskontor i Aalborg i Lighed med det københavnske. Bestyrelsen bestaar af: Fik. Marie Hasselbalck, Nørresundby, Formand, Fru Brodersen, Fru Schørring, Fru Godskesen og Institutbestyrerinde Frk Ane Mørck. Der har været holdt 2 offentlige Møder. Paa det første talte Hr. Stadslæge Böiesen „Om Fødemidlernes Ernæringsværdi“, og paa det andet talte Hr. Protokolsekretær Sveistrup om: »En national Opgave for danske Kvinder«. Desuden samles man der en Gang om Maanednen til Læsning og Diskussion om forskjellige Spørgsmaal Kvindesagen vedrørende. Fru Rée har ligesom det foregaaende Aar støttet Foreningen ved at yde gratis Bekjendtgørelser i sit Blad: Aalborg Stiftstidende.

Af andre Kvindeforeninger omkring i Landet, som staa os nær, og fra hvem vi have modtaget venskabelige Udtalelser om deres Tilslutning til os, vil jeg nævne: *Svendborg, Horsens, Vejstrup, Vig, Gudmundrup*, foruden at vi, som jeg før nævnede, har Venner spredt omkring i det hele Land, dels samlede i Foredragsforeninger og Ungdomsforeninger, dels enkeltvis.

Med Hensyn til de andre her i København bestaaende Kvindeforeninger, da maa jeg til Slutning blot sige et Par Ord:

Igjennem Fru *Johanne Meyer* modtog vi i sin Tid en Opfordring til at slutte os sammen med de andre Kvindeforeninger til et »Samarbejde i visse Henseender«. Vi svarede derpaa, at naar som helst der forelaa en Sag, som hørte ind under D. K. S.s Program, var vi selvfølgelig villige til alt muligt Samarbejde, og praktisk har vi jo ogsaa allerede vist dette ved det Samarbejde med kvindelig Valgretsforening i Anledning af Forespørgslerne til Rigsdagskandidaterne, som jeg før omtalte. Andet Samarbejde har der ikke hidtil været Anledning til, da hver Forening har sine særegne Opgaver og maa arbejde paa sin egen Maade, og vi haabe, at Fællesmødet billiger vor Optræden her. Vi ønske vore Kolleger, de andre Kvindeforeninger, Held i deres Arbejde. Ethvert Skridt for at forbedre Kvindernes Stilling hilse vi med Glæde, og at de forskjellige Interesser give sig Vidnesbyrd i forskellige Foreninger, er jo et godt Bevis paa, at Sagen selv ikke sover her hjemme. Og vi vil fremdeles ønske selve Kvindesagen, Arbejdet for Kvindernes Udvikling og Selvstændighed, al den Fremgang, som en saa alvorlig Sag fortjener.